

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Marie Turkové v právní věci žalobce: **T. H.**, zast. Mgr. Annou Větrovskou, advokátkou, se sídlem Štěpánská 630/57, Praha 1, proti žalovanému: **Policie České republiky, Policejní prezídium České republiky**, se sídlem Strojnická 27, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze, ze dne 27. 4. 2007, č. j. 7 Ca 2/2006 - 29,

t a k t o :

Věc **se postupuje** rozšířenému senátu Nejvyššího správního soudu.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností žalobce (dále též „stěžovatel“) napadá rozsudek Městského soudu v Praze, ze dne 27. 4. 2007, č. j. 7 Ca 2/2006 - 29, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí policejního prezidenta Policie České republiky ze dne 26. 10. 2005, č. j. PPR-299/K-PK-2005, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce proti fiktivnímu rozhodnutí o neposkytnutí informací podle ustanovení zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím. Žalovaný dospěl k závěru, že odvolání podané žalobcem nebylo přípustné, neboť požadované informace byly žalobci poskytnuty dne 5. 10. 2005, a to zprávou preventivně informační skupiny kanceláře policejního prezidenta Policejního prezidia České republiky pod č. j. PPR-10-102/K-PIS 2005, a nenastaly tak skutečnosti uvedené v ust. § 15 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, které by opravňovaly žalobce k podání odvolání.

V souzené věci je mezi účastníky řízení spor o tom, zda tím, že v zákonem stanovené lhůtě patnáct dnů od přijetí žádosti o poskytnutí informace (20. 9. 2005) nebyly stěžovateli poskytnuty tak, aby je měl k datu uplynutí patnáctidenní lhůty (5. 10. 2005) k dispozici (jejich zpracování mu nebylo ve stanovené lhůtě doručeno), ale v této lhůtě bylo zpracování informací toliko předáno k poštovní přepravě (informace byly vypraveny), nastala fikce rozhodnutí o neposkytnutí informací, jak ji má na mysli § 15 odst. 4 předmětného zákona. V předmětné věci, jak vyplývá z obsahu spisu, byly požadované informace (informace o obsahu celé výroční zprávy Policie ČR za rok 2004 o poskytování informací podle zákona č. 106/1999 Sb.) vypracovány dne 3. 10. 2005 a předány k poštovní přepravě dne 5. 10. 2005. Stěžovatel zásilku převzal dne 12. 10. 2005 (když účinky doručení nastaly dne 10. 10. 2005). Stěžovatel je toho názoru, že fikce negativního rozhodnutí za tohoto stavu věci nastala, žalovaný je naopak toho názoru, že lhůta pro poskytnutí informací je dodržena, pokud byly požadované informace do konce lhůty předány k poštovní přepravě.

Z obsahu spisu současně vyplývá, že stěžovatel proti tvrzenému fiktivnímu rozhodnutí podal dne 14. 10. 2005 odvolání, v němž namítal opožděnost fakticky poskytnutých informací a jejich neúplnost. Žalovaný v rozhodnutí o odvolání dospěl k závěru, že fikce rozhodnutí o neposkytnutí informací nenastala a poskytnuté informace byly úplné, neboť představovaly znění celé požadované zprávy. Současně žalovaný uvedl, že dosud bylo vycházeno ze skutečnosti, že podklady pro výroční zprávu byly úplné, a dodané materiály, které tvořily podklad pro výroční zprávu, jsou předmětem šetření kontrolních orgánů Policejního prezidia České republiky.

Městský soud v Praze žalobu stěžovatele zamítl s tím, že fikce negativního rozhodnutí o neposkytnutí informací nenastala.

V kasační stížnosti podané proti napadenému rozsudku stěžovatel, obdobně jako v žalobě, namítá, že došlo k fikci negativního rozhodnutí o neposkytnutí informací, jakož i to, že reálné poskytnutí informací, které bylo opožděné, bylo současně neúplné. Navíc namítá, že toto rozhodnutí bylo podepsáno osobou, které jeho podpis nepříslušel.

Předmětem posuzování Nejvyššího správního soudu v této věci je v první řadě právní otázka, zda fikce rozhodnutí o neposkytnutí informace podle zákona o svobodném přístupu k informacím nastává tehdy, jestliže ve stanovené lhůtě pro poskytnutí informace nebudou požadované informace žadateli doručeny, nebo zda nastává tehdy, jestliže ve stanovené lhůtě nebudou informace od povinného subjektu vypraveny.

Zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění platném a účinném v době vyřizování žádosti stěžovatele stanovil:

- § 14 odst. 3 písm. c)

Povinný subjekt posoudí obsah žádosti a poskytne požadovanou informaci ve lhůtě nejpozději do 15 dnů od přijetí podání nebo od upřesnění žádosti podle písmena a), a to písemně, nablédnutím do spisu, včetně možnosti pořádit kopii, nebo na paměťových médiích.

- § 15 odst. 4

Jestliže orgán ve lhůtě pro vyřízení žádosti neposkytl informace či nevydal rozhodnutí podle § 15 odst. 1, má se za to, že vydal rozhodnutí, kterým informace odepřel. Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 15 dnů ode dne, kdy uplynula lhůta pro vyřízení žádosti.

Čtvrtý senát Nejvyššího správního soudu při předběžném posouzení věci zjistil, že tuto právní otázku již Nejvyšší správní soud posuzoval.

V rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 3. 2007, č. j. 1 As 15/2006 - 73 (www.nssoud.cz), dospěl Nejvyšší správní soud k názoru, že: *Rozhodnutí ve smyslu § 15 odst. 4 věta první zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, je „vydáno“, jestliže je v uvedené lhůtě doručeno žadateli o informaci jeho písemné vyhotovení. Tento výklad je nutný proto, aby se žadatel mohl seznámit s jeho obsahem a také vůbec zjistit, zda jsou splněny podmínky pro fikci rozhodnutí a tím i podmínky pro podání opravného prostředku či správní žaloby proti tomuto fiktivnímu rozhodnutí.*

Čtvrtý senát Nejvyššího správního soudu je v nyní projednávané věci jiného názoru, a to, že fikce rozhodnutí o neposkytnutí informace podle zákona o svobodném přístupu k informacím nastává tehdy, jestliže ve stanovené lhůtě pro poskytnutí informace nebudou požadované informace, či rozhodnutí o jejich neposkytnutí, od povinného subjektu vypraveny. Podle našeho názoru (čtvrtý senát) nelze v kontextu předmětné právní úpravy „vydáním rozhodnutí“ rozumět „doručení rozhodnutí“.

Rozhodující čtvrtý senát Nejvyššího správního soudu tak při svém rozhodování dospěl k právnímu názoru, který je odlišný od právního názoru již vyjádřeného v rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, a který je vyjádřen v napadeném rozsudku Městského soudu v Praze. Ostatně k takto odlišnému právnímu názoru se čtvrtý senát Nejvyššího správního soudu přiklonil již ve svém rozsudku ze dne 17. 4. 2007, č. j. 4 As 43/2006 - 82. Tomuto odlišnému názoru v principu svědčí i jiná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu. Tak lze např. odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 4. 2005, č. j. 2 Afs 162/2004 - 13, kde se uvádí, že *vydání rozhodnutí správního orgánu je vyvrcholením aplikačního procesu, správního řízení, přičemž pod samotným aktem „rozhodnutí“ je třeba rozumět vydání konkrétního výsledku v porovnání zjištěného skutkového stavu se stavem právním, který správní orgán příslušným způsobem vyjádří v podobě individuálního právního aktu a od chvíle tohoto vyjádření je jím vázán.*

Řešení předmětné právní otázky je přitom nutné pro další postup v řízení o kasační stížnosti.

Za této procesní situace nemůže předkládající čtvrtý senát o věci rozhodnout, aniž by se odchytil od právního názoru již vyjádřeného v rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 3. 2007, č. j. 1 As 15/2006 - 73, proto podle § 17 odst. 1 s. ř. s. předkládá věc rozšířenému senátu k posouzení předmětné právní otázky.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

Rozšířený senát bude ve věci rozhodovat ve složení: JUDr. Josef Baxa, JUDr. Miluše Došková, JUDr. Michal Mazanec, JUDr. Karel Šimka, JUDr. Marie Součková, JUDr. Milada Tomková a JUDr. Marie Turková. Účastníci mohou namítnout podjatost těchto soudců do jednoho týdne ode dne, kdy se o podjatosti dozvěděli.

Účastníci řízení mají právo se k předkládaným právním otázkám vyjádřit ve lhůtě 14 dnů od doručení tohoto usnesení.

V Brně dne 2. června 2008

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu